

Bij Debbie (31) en Michel (38) sloeg de vonk over op de werkvloer. Twee maanden later woonden ze samen en ruim een half jaar daarna ging Michel op zijn knieën. Inmiddels is hun eerste kindje op komst; hoog tijd voor een feestje.

TEKST: MARJIE HELLENTAL, FOTO'S: EWA FOTO'S

Bruiloft in een schapenboet

De prins

Michel: "Ik werk als gespecialiseerd verpleegkundige op projectbasis voor mensen met dementie en Debbie is activiteitenbegeleidster bij hetzelfde tehuis. Na het eerste gesprek was de vonk bij mij al overgesprongen. Maar ik werkte daar pas net, dus ik durfde er niet echt wat mee te doen. Tot een gezamenlijke collega liet vallen dat een kleine, blonde collega mij wel leuk vond. Ik wist meteen wie ze bedoelde."

Debbie: "Ze had nog wel beloofd dat ze niks door zou vertellen! Maar daar is uiteindelijk wel dit 'happy end' uit voortgekomen!"

Michel: "Het aanzoek heb ik bij ons thuis gedaan. Op mijn knieën in onze eigen slaapkamer, met een fles champagne, rode rozen en de ring binnen handbereik. Debbie dacht eerst nog dat ik haar ging masseren en een grapje maakte!"

Debbie: "Ik had nooit gedacht dat ik nog zou trouwen, maar daar was Michel ineens: mijn prins op het witte paard! Het is zo bijzonder om nu met hem getrouwd te zijn en zijn kindje te krijgen."

Tuk Tuk

Debbie: "De avond voor de bruiloft sliep ik bij ons thuis, samen met mijn beste vriendin. We trouwden op Texel, niet ver van onze woonplaats Den Helder. Ik vertrok samen met mijn vriendin met de boot van half twaalf. Michel sliep die nacht bij zijn zusje en nam samen met zijn zoon Mees (4) en zijn vader de boot van half tien om het trouwvervoer op te halen. De gasten gingen met de boot van half elf en werden met een Engelse dubbeldekker opgehaald."

Michel: "Dat ging natuurlijk verkeerd. Ik reed met de trouwauto, een versierde tuktuk, samen met mijn vader en Mees naar de trouwlocatie. Kom ik onderweg de dubbeldekker met al onze gasten erin tegen! Dat was niet de bedoeling, maar uiteindelijk wel heel grappig."

Debbie: "We hadden voor de ceremonie een echte Texelse schapenboet gehuurd. Alle gasten en Michel en Mees waren al binnen toen ik aankwam. 'Some say love' van LeAnn Rimes werd gedraaid en ik vergat alles en iedereen om mij heen. Ik zag alleen Michel." >>

DE DETAILS

Bruidsjapon: White One, www.whiteone.es

Kostuum: Hans Ubbink (jasje), www.hansubbink.com, Hugo Boss (pantalon), www.hugoboss.com

Bruidsfotograaf: Ewa Foto's, www.ewafotos.com

Trouwlocatie: Texelse schapenboet, www.texel.nl

Feestlocatie: Beach Inn, www.beach-inn.nl

Weddingplanner: Celestial Weddings, www.celestialweddings.nl

"In de Texelse schapenboet zagen we elkaar voor het eerst."

Michel: "Ik had precies hetzelfde. We hadden alleen maar oog voor elkaar. Dat was zeker het bijzonderste moment van de dag."

Dixieband

Debbie: "Via onze weddingplanner Astrid was er een styliste gevraagd om de locatie mooi aan te kleden. We hadden alle gasten gevraagd om in het zwart en wit gekleed te komen; die kleuren kwamen ook terug in de rest van de aankleding."

Michel: "Het is weer eens wat anders dan anders en dat was precies wat we wilden. Ikzelf had een blauw jasje aan en blauwe schoenen. Ik moet mij als bruidegom toch onderscheiden, hè? De tuktuk was ook blauw-wit, dus die paste helemaal bij mij!"

Debbie: "Na de ceremonie startte het eerste bandje. We brachten een toast uit en genoten van een stuk bruidstaart. Onze gasten maakten daarna een rondrit over Texel met de dubbeldekker en de Dixieband ging gewoon mee."

Michel: "Wij hadden ondertussen uitgebreid de tijd voor een fotoreportage. De gasten werden aan het einde van de middag

afgezet bij Beach Inn: een leuk strandpaviljoen waar we de rest van het feest hielden. Zo dicht bij de zee en het strand, echt een superlocatie."

Lege accu

Debbie: "Aan het einde van de dag zouden we vertrekken naar ons hotel en de gasten gingen met de laatste boot, van negen uur, terug naar Den Helder."

Michel: "Ik had als verrassing een spandoek gemaakt en blikjes bij elkaar gebonden om achter de tuktuk te hangen. Alleen hadden de aanwezige kinderen de hele dag in de tuktuk zitten spelen. Toen we weg wilden rijden, bleek de accu leeg. Toen heb ik de blikjes aan mijn riem gebonden en met het spandoek om ons heen, zijn we de duinen in gelopen."

Debbie: "Gelukkig redde onze weddingplanner ons, door ons op te pikken van het strand met haar auto. Anders hadden we het hele stuk naar het hotel moeten lopen!" ☺

VERVOERSTIP: Willen jullie ook origineel trouwvervoer? Denk dan bijvoorbeeld eens aan een bakfiets, een Amerikaanse gele taxi of een vespa.

"Toen we met de tuktuk naar het hotel wilden gaan, was de accu leeg!"

